

[Jørgen Peder Hansen.]

før de meget, meget positive bemærkninger, der er kommet til udtryk her.

Til hr. Haunstrup Clemmensen vil jeg gerne sige, at også vi har ofte fornemmelsen af, at det kunne være rart at diskutere lovforslag i en atmosfære, i et klima som det, der hersker netop i denne sag. Det er heller ikke altid, vi har indtrykket af, at det er sådan, men vi ville egentlig gerne ind i en sådan situation. Men tak for de bemærkninger, der er faldet. Jeg forstår, at hr. Haunstrup Clemmensen, akkurat som vi, sætter sin lid til, at udvalgsarbejdet vil bringe os nærmere ind på problemerne, således at vi kan få klaret nogle af de tilbagestående spørgsmål.

Jeg har forstået på handelsministeren, at vi vil få et lovforslag inden længe, og det hilser vi naturligvis med tilfredshed. Vi håber, at vi kan få koordineret udvalgsbestræbelserne sådan, at vort forslag og handelsministerens forslag kan blive behandlet sideløbende. Vi har en lang række ønsker til det kommende udvalgsarbejde, og derfor er det vort ønske at kunne koordinere disse forhandlinger.

Hr. Johan Philipsen stillede et spørgsmål til mig, om det var tilfældigt eller det var med et bestemt formål for øje, at vi havde ændret lidt på bemærkningerne. Jeg vil sige, at det er ikke tilfældigt, når vi ændrer på bemærkningerne i vort forslag til folketingsbeslutning, det er med fuldt overlæg. Vi er nemlig helt overtydede om nødvendigheden af i de fleste tilfælde at give danske virksomheder mulighed for at skabe et hjemligt marked som grundlag for eksportbestræbelserne senere, og derfor er det ikke noget tilfældigt, vi har sat ind.

Til hr. Kjær Rasmussen har jeg i virkeligheden kun at sige, at det forslag, som vi fremsætter her, indeholder jo omfattende problemer, som i virkeligheden tager sigte på også at skabe nye arbejdspladser i et meget stort tal; det ved vi det vil kunne gøre, hvis det lykkes os at gribe sagen rigtigt

an, og det har vi altså ikke noget at indvende imod.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg har opfattelsen af, at det udvalgsarbejde, vi skal i gang med, vil komme til at hvile og bør hvile på 4 hovedelementer. For det første en fortsættelse af udvalgsarbejdet fra sidste år. For det andet den betænkning, der er kommet fra ATVs strukturudvalg, som i virkeligheden i sin konklusion i første afsnit imødekommer, synes jeg, en lang række af de synspunkter, som vi har nedfældet i vort forslag. For det tredje vil jeg også mene, at den redegørelse, som statsministeren har givet udvalget i slutningen af forrige samling, betegnet som bilag 14, bør indgå i vore drøftelser i det kommende udvalg. For det fjerde synes jeg, uden at jeg i øvrigt skal åbne en debat på dette område, at vi måske bør se disse problemer mere i et nordisk perspektiv, end vi har været vant til, end vi har gjort hidtil i hvert fald.

Det forekommer mig ikke mindst på baggrund af den aktuelle nordiske debat, at det er rimeligt at tænke på, hvad der ville være de store fordele for os, hvis vi kom ind i et tættere økonomisk samarbejde. Det er, ligesom vi er for stereotype i de diskussioner om Nordek, som hidtil har været ført. Vi beskæftiger os efter min opfattelse lidt for ensidigt med tilbagevendende, enkeltstående spørgsmål, som naturligvis nok er meget, meget vigtige, men som ikke alene udgør problematikken. Når jeg nævner det i denne forbindelse, er det, fordi Nordeplanen jo forudsætter et meget snævert og udvidet samarbejde — hvis man kan bruge de udtryk på én gang — et meget tæt nordisk samarbejde med henblik på at nå frem til resultater bl. a. på udviklingsområdet. Der er et specielt afsnit i Nordekraktaten, som omhandler udviklingsbistanden, og man har peget på forskellige muligheder; det er jo navnlig finansieringsmulighederne — akkurat de problemer, som dr. techn. Neergaard, tror jeg det var, i en fjernsynsudsending i mandags beskæftigede sig med. Det, der